

UOHSX00DBBFE

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-R0012/2020/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-09878/2020/323/PBI

Brno: 31. března 2020

V řízení o rozkladu ze dne 13. 1. 2020 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Nordic Telecom Systems a.s.**, IČO 07082835, se sídlem Jihlavská 1558/21, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 15. 7. 2019 advokátem Mgr. Martinem Kramářem, LL. M., ev. č. ČAK 09956, se sídlem Skils s.r.o. advokátní kancelář, Křižovnické nám. 193/2, PSČ 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0316/2019/VZ-35843/2019/541/OKo ze dne 30. 12. 2019 vydanému ve správním řízení zahájeném dne 16. 8. 2019 na návrh z téhož dne ve věci přezkoumání postupu zadavatele –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7,

který směřoval k zadání veřejné zakázky „**Přechodové řešení hromadné radiokomunikační sítě integrovaného záchranného systému mezi technologiemi Tetrapol TDM a 3GPP**“ mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,

jsem podle § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 257 písm. i) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění

pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0316/2019/VZ-35843/2019/541/OKo ze dne 30. 12. 2019

r u š í m

a správní řízení zahájené dne 16. 8. 2019 na návrh navrhovatele Nordic Telecom Systems a.s., IČO 07082835, se sídlem Jihlavská 1558/21, 140 00 Praha 4, z téhož dne, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0316/2019/VZ, ve věci přezkoumání postupu zadavatele Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, který směřoval k zadání veřejné zakázky „Přechodové řešení hromadné radiokomunikační sítě integrovaného záchranného systému mezi technologiemi Tetrapol TDM a 3GPP“ mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup zadavatele a správní řízení vedené Úřadem

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), obdržel dne 16. 8. 2019 návrh z téhož dne podle § 250 odst. 1 písm. f) zákona navrhovatele Nordic Telecom Systems a.s., IČO 07082835, se sídlem Jihlavská 1558/21, 140 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení správního řízení o přezkoumání postupu zadavatele Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7, (dále jen „**zadavatel**“), který směřoval k zadání veřejné zakázky „Přechodové řešení hromadné radiokomunikační sítě integrovaného záchranného systému mezi technologiemi Tetrapol TDM a 3GPP“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona (dále jen „**návrh**“).
2. Zadávání veřejné zakázky postupem mimo zadávací řízení zahájil zadavatel zasláním „*Výzvy k podání nabídek na plnění veřejné zakázky zadávané mimo zadávací řízení*“ ze dne 2. 7. 2019 (dále jen „**výzva k podání nabídek**“) společnosti Pramacom Prague spol. s r.o., IČO 18630782, se sídlem Na Pískách 1667/36, 160 00 Praha 6, (dále jen „**společnost Pramacom**“).
3. Dne 16. 8. 2019, kdy byl Úřadu návrh doručen, bylo podle § 249 zákona zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0316/2019/VZ, jehož účastníky jsou podle § 256 zákona zadavatel a navrhovatel (dále jen „**správní řízení**“).

II. Napadené rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 12. 2019

4. Dne 30. 12. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0316/2019/VZ-35843/2019/541/OKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se návrh navrhovatele v části, která se týkala postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, podle § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
6. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se správní řízení v části návrhu, která se týkala porušení základních zásad uvedených v § 6 zákona zadavatelem při postupu směřujícím k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, podle § 257 písm. h) zákona zastavuje, neboť předmětné části návrhu nepředcházely řádně a včas podané námítky.
7. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel naplnil obě podmínky pro zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení stanovené v § 29 písm. b) bodě 3 zákona. První podmínka spočívající v tom, že by došlo k vyzrazení utajované informace zpřístupněním nebo poskytnutím zadávací dokumentace k veřejné zakázce, byla dle Úřadu naplněna, protože konkrétní utajované informace obsažené v přílohách zadávací dokumentace jsou dle jeho závěru potřebné pro zpracování nabídky dodavateli, a jejich zpřístupněním by tedy došlo k vyzrazení utajované informace. To dle Úřadu ve svém stanovisku také potvrdil Národní bezpečnostní úřad (dále jen „**NBÚ**“), když uvedl, že součástí zadávací dokumentace by se musely stát utajované technické specifikace předmětu plnění, neboť bez znalosti těchto informací není objektivně možné, aby potenciální uchazeči zpracovali nabídky. Úřad rovněž dospěl k závěru, že byla splněna i druhá podmínka stanovená v § 29 písm. b) bodě 3 zákona, protože v šetřeném případě bylo ze strany zadavatele doloženo, že k ochraně utajovaných informací, které obsahují přílohy zadávací dokumentace, nelze využít přiměřená opatření dle § 36 odst. 8 zákona, která by zabránila jejich šíření mezi široký okruh subjektů, které i přes skutečnost, že by například disponovaly „prověrkami“, by z hlediska jejich množství představovaly riziko vyzrazení utajované informace, což je dle závěrů NBÚ stavem nepřijatelným. Dle Úřadu je tomu tak zejména proto, že povaha poptávaného systému, který využívá celý integrovaný záchranný systém, je natolik zásadní, že jakékoliv zneužití předmětných utajovaných informací a případné vyřazení tohoto systému z provozu by bylo v jednoznačném rozporu se zájmy České republiky.
8. V odůvodnění výroku II napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel nezadával veřejnou zakázku v žádném z druhů zadávacích řízení dle zákona, protože postupoval na základě výjimky upravené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona. Vzhledem k této skutečnosti navrhovatel nebyl v posuzovaném případě oprávněn podat námítky dle § 241 odst. 2 písm. a) zákona, podle něhož lze podat námítky jen proti úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté zákona, ani námítky dle § 241 odst. 2 písm. b) zákona, podle něhož lze podat námítky jen proti volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky. Z tohoto důvodu dle Úřadu nelze námítky navrhovatele směřující proti porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek dle § 6 zákona považovat za námítky ve smyslu § 241 odst. 2 písm. a) ani b) zákona. Protože ve vztahu k části návrhu navrhovatele týkající se porušení základních zásad zadávání veřejných

zakázek dle § 6 zákona nebyla splněna stěžejní podmínka nutná pro vedení správního řízení spočívající v řádném podání námitek, Úřad byl v této části návrhu povinen vedené správní řízení podle § 257 písm. h) zákona zastavit.

III. Rozklad navrhovatele ze dne 13. 1. 2020

9. Dne 13. 1. 2020 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne proti napadenému rozhodnutí (dále jen „rozklad“). Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 30. 12. 2019. Konec 15denní odvolací lhůty dle § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) připadl na úterý 14. 1. 2020. Navrhovatel tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.
10. Navrhovatel v rozkladu namítá, že mu Úřad odepřel nahlížet do 19 utajovaných dokumentů, které byly provedeny k důkazu. Dle navrhovatele je tento postup, který Úřad odůvodnil závěrem č. 25 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 5. 12. 2005, v naprostém rozporu s § 38 odst. 6 správního řádu, jakož i příslušnou judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“).
11. Ve vztahu k dokumentům, které dle zadavatele obsahují obchodní tajemství, navrhovatel namítá, že Úřad neproověřil, zda tyto dokumenty opravdu obchodní tajemství obsahují, a že navrhovateli nebylo v průběhu nahlížení do spisu umožněno pořídit si z těchto dokumentů kopie, výpisy ani jakékoliv poznámky, a proto na ně nemohl kvalifikovaně reagovat.
12. Navrhovatel rovněž namítá, že mu Úřad po celé řízení odpíral přístup k tzv. příloze správního spisu. Dle navrhovatele z rozhodovací praxe správních soudů jednoznačně vyplývá, že Úřad nemůže postupovat tak, že určité dokumenty vztahující se k projednávané věci zařadí mimo spis, a tyto odmítne navrhovateli zpřístupnit. K argumentaci Úřadu § 260 zákona navrhovatel uvádí, že se toto ustanovení zákona vztahuje k postupu ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a tudíž žádným způsobem neopravňuje Úřad k tomu, aby odpíral navrhovateli právo do uvedených dokumentů nahlížet.
13. Navrhovatel také namítá, že Úřad listinné důkazy, které jsou v příloze spisu, provedl v rozporu s § 51 odst. 2 správního řádu, protože navrhovateli neumožnil účastnit se prováděného dokazování a seznámit se s obsahem uvedených dokumentů před jejich provedením k důkazu, jakož i se vyjadřovat k výběru těchto dokumentů a jejich obsahu v průběhu dokazování či uplatňovat další práva.
14. Úřad dle navrhovatele neprovedl jím navrhované důkazy, aniž by to řádně zdůvodnil, což je v rozporu s judikaturou NSS. Navrhovatel v průběhu řízení navrhl provedení 51 listinných důkazů, výslechu osob, a aby Úřad zadavateli uložil předložit veškerou komunikaci, kterou vedl se subjekty označenými navrhovatelem.
15. Navrhovatel dále namítá, že o jeho námitce podjatosti oprávněných úředních osob bylo rozhodnuto nesprávným a nezákonným způsobem, a to z důvodu, že se předseda Úřadu v usnesení o námitce podjatosti č. j. ÚOHS-V0237/2019/VZ-34143/2019/323/PBI ze dne 17. 12. 2019 nevypořádal s většinou jeho argumentů.
16. K věcnému posouzení provedenému Úřadem navrhovatel namítá, že Úřad zcela rezignoval na jakékoliv posouzení informací, které zadavatel označil jako utajované, a bez dalšího

převzal jeho tvrzení, že předmětné informace naplňují znaky utajovaných informací dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOUI**“). Dle názoru navrhovatele se NBÚ ve svých stanoviscích, na která Úřad v této souvislosti odkázal, žádným způsobem nezabýval tím, zda zadavatelem označené informace naplňují znaky utajovaných informací.

17. Úřad svůj závěr o tom, že dodavatelé ke zpracování nabídky potřebují utajované přílohy č. 4, 11, 12 a 15 zadávací dokumentace, založil dle navrhovatele pouze na tom, že společnost Pramacom obsah těchto příloh zohlednila ve své nabídce. Dle navrhovatele je však zcela zřejmé, že pokud zadavatel v těchto přílohách zadávací dokumentace stanovil určité požadavky, musela je logicky společnost Pramacom v podané nabídce reflektovat. Dle názoru navrhovatele se jedná o informace zcela irelevantní pro přípravu nabídky, případně informace dostupné z veřejných zdrojů. I pokud by ke zpracování nabídky utajované informace hypoteticky byly potřebné, zadavateli nic nebránilo v tom, aby je poskytl v agregované, zobecněné podobě.
18. Navrhovatel rovněž namítá, že Úřad rezignoval na jakékoliv posouzení, zda lze přijmout přiměřená opatření ve smyslu § 38 odst. 6 zákona.
19. Dle navrhovatele Úřad zcela ignoroval skutečnost, že vedle obnovy stávajícího komunikačního systému zamýšlel zadavatel také vybudovat jádro budoucí LTE komunikační sítě, které z technického hlediska žádným způsobem nesouvisí se stávajícím komunikačním systémem a nepochybně je od zbylých složek předmětu zakázky oddělitelné. Navrhovatel rovněž nesouhlasí s tím, že by se Úřad nebyl oprávněn zabývat opcí na pořízení koncových zařízení, kterou zadavatel zařadil do zadávací dokumentace zakázky.
20. K výroku II napadeného rozhodnutí navrhovatel namítá, že v rámci předmětné části námitek nebrojil proti jednotlivým úkonům zadavatele, ale poukazoval na skutečnost, že porušením základních zásad dle § 6 zákona si zadavatel účelově vytvořil podmínky pro postup mimo zadávací řízení.
21. Navrhovatel v rozkladu žádá, abych Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „**SDEU**“) předložil dle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „**SFEU**“) předběžné otázky vztahující se k některým jeho rozkladovým námitkám. Dle navrhovatele z rozhodovací praxe SDEU (rozsudky sp. zn. C-92/00 ze dne 18. 6. 2002, sp. zn. C-203/14 ze dne 6. 10. 2015 a sp. zn. C-396/14 ze dne 24. 5. 2016) vyplývá, že předseda Úřadu patří mezi subjekty, které jsou oprávněny se obrátit ve smyslu uvedeného článku na SDEU s žádostí o vydání rozhodnutí o předběžné otázce, která se týká výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Evropské unie. Současně navrhovatel žádá, abych toto správní řízení přerušil do doby, než bude ze strany SDEU o předběžných otázkách rozhodnuto.

Závěr rozkladu

22. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadané rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

Vyjádření zadavatele ze dne 23. 1. 2020 k rozkladu

23. Dne 23. 1. 2020 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření k rozkladu z téhož dne, v němž uvádí, že podmínky pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. b) zákona byly splněny. Současně uvádí, že zrušil postup směřující k zadání veřejné zakázky na základě této výjimky, a proto dle jeho

názoru odpadl předmět tohoto správního řízení a jsou naplněny podmínky pro jeho zastavení dle § 257 písm. i) zákona.

IV. Řízení o rozkladu

24. Úřad po doručení rozkladu neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí podle § 87 správního řádu, a proto podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Úkony účastníků řízení a předsedy Úřadu v průběhu řízení o rozkladu

25. V průběhu řízení o rozkladu obdržel Úřad od zadavatele dne 22. 1. 2020 podání ze dne 20. 1. 2020 nazvané „*Oznámení o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*“ a dne 23. 1. 2020 podání z téhož dne nazvané „*Zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*“, jehož přílohou byl mimo jiné dokument ze dne 20. 1. 2020 nazvaný „*Rozhodnutí zadavatele o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení*“. Zadavatel Úřadu v těchto podáních sdělil a doložil, že dne 20. 1. 2020 rozhodl o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) zákona.
26. O těchto podáních byli účastníci řízení informováni usnesením předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0012/2020/VZ, č. j. ÚOHS-03848/2020/323/PBI ze dne 7. 2. 2020, kterým jim rovněž byla podle § 39 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 261 odst. 3 zákona stanovena lhůta k vyjádření se k těmto novým podkladům rozhodnutí. V návaznosti na toto usnesení obdržel Úřad vyjádření zadavatele ze dne 13. 2. 2020 a navrhovatele ze dne 14. 2. 2020 a ze dne 17. 2. 2020.
27. V reakci na posledně jmenovaná podání navrhovatele zaslal předseda Úřadu zadavateli výzvu k poskytnutí součinnosti, a to usnesením sp. zn. ÚOHS-R0012/2020/VZ, č. j. ÚOHS-05503/2020/323/RBu ze dne 20. 2. 2020, na kterou zadavatel odpověděl dopisem ze dne 27. 2. 2020. Úřad rovněž obdržel podání navrhovatele ze dne 25. 2. 2020.
28. O obdrženém podání zadavatele ze dne 27. 2. 2020 informoval předseda Úřadu účastníky řízení usnesením sp. zn. ÚOHS-R0012/2020/VZ, č. j. ÚOHS-06718/2020/323/PBI ze dne 3. 3. 2020, kterým jim opět stanovil lhůtu k vyjádření se k novým podkladům rozhodnutí. V návaznosti na toto usnesení obdržel Úřad vyjádření zadavatele ze dne 10. 3. 2020 a navrhovatele z téhož dne.

Stanovisko předsedy Úřadu

29. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
30. V průběhu řízení o rozkladu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, a proto jsem bez dalšího podle § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 257 písm. i) zákona napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
31. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

32. Dle § 152 odst. 5 správního řádu, nevyklučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
33. Podle § 90 odst. 4 správního řádu, jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
34. Podle § 257 písm. i) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže zadavatel zrušil přezkoumávané úkony nebo přijal požadované opatření k nápravě.
35. Úřad toto správní řízení zahájil podle § 249 zákona na základě písemného návrhu navrhovatele podaného podle § 250 odst. 1 písm. f) zákona. Navrhovatel se návrhem domáhal, aby Úřad zadavateli zakázal v souladu s § 263 odst. 7 zákona pokračovat v postupu směřujícím k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení. Z návrhu (blíže viz body 53 a 54 odůvodnění tohoto rozhodnutí) i ze zjištění Úřadu (blíže viz bod 55 odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývalo, že zadavatel hodlal zadat veřejnou zakázku mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) bodů 1 a 3 zákona.
36. Z podání zadavatele ze dne 20. 1. 2020 a ze dne 23. 1. 2020 (blíže viz bod 25 odůvodnění tohoto rozhodnutí), ale i jeho vyjádření k rozkladu ze dne 23. 1. 2020 a podání ze dne 13. 2. 2020, ze dne 27. 2. 2020 a ze dne 10. 3. 2020, jsem zjistil, že zadavatel dne 20. 1. 2020 rozhodl o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) zákona, a tedy že zadavatel v zadávání veřejné zakázky tímto postupem nadále nepokračuje.
37. Z rozhodnutí zadavatele ze dne 20. 1. 2020 i jeho dalších podání je zřejmé, že zadavatel učinil přesně to, čeho se domáhal navrhovatel svým návrhem. Vzhledem k tomu by bylo neúčelné, aby Úřad v takovém řízení nadále pokračoval a přezkoumával postup zadavatele, který již nerealizuje, a proto je v § 257 písm. i) zákona zakotvena povinnost Úřadu správní řízení v takovém případě zastavit.
38. Rovněž za dřívější právní úpravy (za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách) bylo Úřadem v takových případech řízení zastavováno, a to podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, který zakotvuje institut zastavení správního řízení pro zjevnou bezpředmětnost žádosti. Zjevná bezpředmětnost žádosti dle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 30 A 94/2012 - 41 ze dne 21. 11. 2013 nastává v situaci, kdy rozhodnutím správního orgánu, a to ať kladným, nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele. Zjevnou bezpředmětností žádosti se zabýval též NSS v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012 - 37 ze dne 26. 6. 2013, kde konstatoval, že „[ž]ádost se stává bezpředmětnou, pokud by v průběhu zahájeného správního řízení nastala taková skutečnost, v jejímž důsledku by správní orgán nemohl vydat rozhodnutí, které by bylo způsobilé ovlivnit právní postavení žadatele“.
39. Tím, že zadavatel v průběhu řízení o rozkladu rozhodl o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) bodů 1 a 3 zákona, bylo dosaženo stavu, kterého se navrhovatel domáhal svým návrhem. I kdybych v tomto řízení o rozkladu teoreticky napadené rozhodnutí zrušil a Úřad navrhovateli následně v rámci

nového rozhodnutí vyhověl, tj. zakázal zadavateli pokračovat v zadávání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, nedošlo by k žádné změně v právním postavení navrhovatele, neboť sám zadavatel již tento postup zrušil a nadále v něm nepokračuje. V tomto ohledu již tedy nemůže mít rozhodnutí Úřadu ani jeho předsedy pro navrhovatele význam, jelikož účelu, k němuž navrhovatel ve svém návrhu směřoval, již bylo dosaženo rozhodnutím zadavatele ze dne 20. 1. 2020. Návrh navrhovatele se tedy v důsledku uvedeného stal zjevně bezpředmětným.

40. Předseda Úřadu jako odvolací správní orgán rozhoduje na základě skutkového stavu v době vydání rozhodnutí o rozkladu, tedy je povinen novou skutečnost, spočívající ve zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, při rozhodování zohlednit. Tento postup je aprobován ustálenou judikaturou NSS, který například v rozsudku č. j. 1 As 24/2011 – 79 ze dne 7. 4. 2011 uvedl, že *„[r]ozhodování správního orgánu podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí tedy vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí. Teprve právní mocí takového rozhodnutí vzniká, mění se či zaniká právo a povinnost“*.
41. Podle § 90 odst. 4 správního řádu je odvolací správní orgán povinen v situaci, kdy zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zrušit napadené rozhodnutí a řízení zastavit. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k přezkumu napadeného rozhodnutí podle § 89 odst. 2 správního řádu. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu. Danou problematikou se zabýval NSS např. ve svém rozsudku č. j. 7 As 101/2014 – 76 ze dne 29. 5. 2015.
42. S ohledem na to, že ze spisu vedeného ve věci lze najisto postavit, že zadavatel rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020 zrušil návrhem napadený postup a přijal tak navrhovatelem požadované opatření k nápravě, a vzhledem k tomu, že je z obsahu tohoto správního spisu zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků, nezbývá mi, než ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu ve spojení s § 257 písm. i) zákona napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. K podáním účastníků řízení učiněným v průběhu řízení o rozkladu

43. Zadavatel ve vyjádření k rozkladu ze dne 23. 1. 2020 a v podáních ze dne 13. 2. 2020, ze dne 27. 2. 2020 a ze dne 10. 3. 2020 opakovaně uvádí, že zrušil postup směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, čímž odpadl předmět tohoto správního řízení, a proto jsou dle jeho názoru naplněny podmínky pro jeho zastavení dle § 257 písm. i) zákona. Zadavatel z toho důvodu opakovaně navrhuje, abych toto správní řízení zastavil, jelikož by nebylo účelné ani hospodárné v něm dále pokračovat. Jak je patrné z výroku i odůvodnění tohoto rozhodnutí, návrhu zadavatele jsem zcela vyhověl.

44. Naopak navrhovatel ve svých podáních ze dne 14. 2. 2020, ze dne 17. 2. 2020, ze dne 25. 2. 2020 a ze dne 10. 3. 2020 se zastavením tohoto správního řízení podle § 257 písm. i) zákona nesouhlasí. Navrhovatel v této souvislosti uvádí následující námitky.

K námitce navrhovatele, že dle § 257 písm. i) zákona lze zastavit pouze správní řízení, v němž je přezkoumáván postup zadavatele v zadávacím řízení

45. K argumentu navrhovatele, že dle § 257 písm. i) zákona lze zastavit pouze správní řízení, v němž je přezkoumáván postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky v zadávacím řízení, uvádím, že z výslovného znění § 257 písm. i) zákona toto nevyplývá (viz bod 34 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad je v souladu s tímto ustanovením zákona povinen správní řízení zastavit vždy, když zadavatel zruší přezkoumávané úkony nebo přijme požadované opatření k nápravě, a to nezávisle na formě zadávání veřejné zakázky, tedy nejen v případě postupu v zadávacím řízení, ale i na základě výjimky mimo zadávací řízení či prostřednictvím zvláštního postupu podle části šesté zákona. V návaznosti na námitku navrhovatele podotýkám, že zákon hovoří o *požadovaném* opatření k nápravě, nikoliv o opatření k nápravě dle § 49 zákona.
46. Navrhovatel namítá, že v posuzovaném případě neexistují žádné formalizované úkony či zadávací řízení, které by zadavatel mohl zrušit, a že Úřadu sdělil pouze neformálním a zákonem neupraveným dokumentem, že upustil od záměru zadat veřejnou zakázku mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) zákona. K tomu uvádím, že z podstaty zadávání veřejné zakázky mimo zadávací řízení vyplývá, že většina úkonů, které zadavatelé v rámci takového postupu činí, není zákonem upravena [kromě např. způsobu vyřízení námitek podaných podle § 241 odst. 2 písm. c) zákona]. To v šetřeném případě platí jak o zahájení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) zákona, ke kterému ze strany zadavatele došlo zasláním výzvy k podání nabídek společnosti Pramacom, tak i o jeho zrušení, které zadavatel realizoval rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020.
47. I přesto, že zadavatel zahájil zadávání veřejné zakázky uvedeným způsobem, který zákon neupravuje, Úřad byl ohledně tohoto postupu povinen na základě návrhu dle § 250 písm. f) zákona zahájit podle § 249 zákona správní řízení. Stejně musí ale platit i v případě, pokud zadavatel tento postup zruší – tedy i přesto, že zadavatel ukončil zadávání přezkoumávané veřejné zakázky výše uvedeným, zákonem neupraveným způsobem, Úřad (resp. jeho předseda) je povinen podle § 257 písm. i) zákona zastavit správní řízení.
48. Bylo by nelogické, aby byl Úřad povinen zahájit řízení ohledně postupu, který zadavatel započal zákonem neupraveným dokumentem, avšak již by ho nebyl oprávněn zastavit, protože zadavatel přezkoumávaný postup zrušil „pouze“ zákonem neupraveným dokumentem (když zadavatel ani jinou možnost neměl). Úřad by v takovém případě musel vést řízení, jehož cíle již bylo v důsledku opatření zadavatele dosaženo.
49. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0176/2018/VZ-03034/2019/321/TKr ze dne 1. 2. 2019 a na komentář k zákonu uvádím, že pokud je v nich napsáno, že ustanovení § 257 písm. i) zákona dopadá na situace, kdy zadavatel přijal podle § 49 zákona opatření k nápravě nedostatků v rámci zadávacího řízení, nejedná se o tvrzení, s kterým by bylo odůvodnění tohoto rozhodnutí v rozporu. Odkazované dřívější rozhodnutí předsedy Úřadu i komentář zmiňují jednu ze situací (tu nejčastější), kdy je Úřad povinen

postupovat podle § 257 písm. i) zákona, aniž by současně uváděly, že toto ustavení zákona nedopadá na další případy, tj. např. na situaci, kdy zadavatel přijme požadované opatření k nápravě v rámci postupu mimo zadávací řízení. Naopak lze odkázat na publikované usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0097/2017/VZ-11093/2017/513/JLÍ ze dne 28. 4. 2017, v němž Úřad zastavil podle § 257 písm. i) zákona správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, které směřovaly k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, a to z důvodu, že zadavatel přijal požadované opatření k nápravě spočívající v rozhodnutí o zrušení „poptávkového řízení“. Úřad tedy již v minulosti rozhodl v obdobné věci stejně, jako já v právě šetřeném případě.

50. Na okraj dále podotýkám, že navrhovatel ve svých podáních nezpochybňuje skutečnost, že zadavatel přestal postupovat dle § 29 písm. b) zákona, ale nově uvádí, že zadavatel (asi) předmět veřejné zakázky zadává na základě „jiné výjimky“.
51. Vzhledem k uvedenému shledávám námitku navrhovatele, že toto správní řízení nelze zastavit podle § 257 písm. i) zákona, protože zadavatel nepřijal požadované opatření k nápravě v zadávacím řízení, jako nedůvodnou.

K tvrzení navrhovatele, že předmětem tohoto správního řízení je přezkoumání postupu zadavatele mimo zadávací řízení podle kterékoliv zákonné výjimky

52. Navrhovatel ve svých podáních tvrdí, že předmět řízení neodpadl a musí v něm být pokračováno, protože spočívá v přezkumu postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky na základě kterékoliv zákonné výjimky, o kterou by mohl svůj postup opírat.
53. K tomu uvádím, že předmět tohoto správního řízení byl vymezen obsahem návrhu ze dne 16. 8. 2019, v jehož první větě (bodě 1) navrhovatel uvedl, že „Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO: 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, PSČ 170 34 Praha 7 (dále jen ‚Zadavatel‘), zamýšlí zadat veřejnou zakázku nazvanou ‚Přechodové řešení hromadné radiokomunikační sítě integrovaného záchranného systému mezi technologiemi Tetrapol TDM a 3GPP‘ (dále jen ‚Zakázka‘) mimo zadávací řízení, a to na základě § 29 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ‚ZZVZ‘)“. Nebo v bodě 4 návrhu navrhovatel uvedl, že „se o postupu Zadavatele, který směřuje k zadání Zakázky mimo zadávací řízení dle § 29 písm. b) ZZVZ, dozvěděl na základě informací od třetí osoby a seznámil se s dokumenty souvisejícími se Zakázkou, a to dne 10. 7. 2019 (viz i dopis Navrhovatele z téhož dne adresovaný Zadavateli). Následně se Navrhovatel dne 25. 7. 2019 dozvěděl o tom, že Zadavatel některé z těchto původních dokumentů nahradil novějšími verzemi. Navrhovatel je po prostudování jemu v souvislosti se Zakázkou dostupných dokumentů toho názoru, že podmínky pro uplatnění § 29 písm. b) ZZVZ nejsou v případě Zakázky splněny, a Zadavatel postupuje diskriminačně, netransparentně a v rozporu se zásadou přiměřenosti, a tedy v příkrém rozporu se ZZVZ“.
54. Z citovaných pasáží návrhu, ale i z jeho ostatních částí jednoznačně vyplývá, že navrhovatel jeho prostřednictvím napadal zákonnost postupu zadavatele, který směřoval k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) zákona. Není tedy pravdou, že by navrhovatel v návrhu napadal jiný (konkrétní) postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě jiné (konkrétní) výjimky. Tvrzení navrhovatele, že předmět řízení neodpadl, protože spočívá

v přezkumu postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky na základě kterékoliv zákonné výjimky, o kterou by mohl svůj postup opírat, tedy neodpovídá znění návrhu.

55. K námitce navrhovatele dále uvádím, že Úřad v zahájeném správním řízení z obdržených podkladů zjistil, že zadavatel veřejnou zakázku zadává mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona. Tato skutečnost např. vyplývala z výzvy k podání nabídek adresované společnosti Pramacom, v níž zadavatel uvedl, že *„[n]a základě ustanovení § 29 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen ‚ZZVZ‘), Vám tímto zadavatel oznamuje svůj úmysl zadat níže specifikovanou veřejnou zakázku vedenou pod názvem ‚Přechodové řešení hromadné radiokomunikační sítě integrovaného záchranného systému mezi technologiemi Tetrapol TDM a 3GPP‘. Zadavatel informuje dodavatele a zdůrazňuje, že tato veřejná zakázka je s odkazem na ustanovení § 29 písm. a) a b) bod 1. a 3. ZZVZ zadávána mimo zadávací řízení (mimo režim ZZVZ) z důvodu, že by zpřístupněním nebo poskytnutím zadávací dokumentace veřejné zakázky došlo k vyrazení utajované informace ve smyslu zvláštních právních předpisů, ...“*. Nebo např. na str. 4 zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že *„[v] veřejná zakázka HRAS IZS PŘ je veřejná zakázka dělená na části, zadávaná na základě § 29 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, mimo režim zákona z důvodu zamezení úniku utajovaných informací“*.
56. Návrh navrhovatele – co se týká způsobu zadávání veřejné zakázky – tedy odpovídal skutečností zjištěným Úřadem. Za té situace tedy mohl být a byl předmětem věcného přezkumu ze strany Úřadu a vedeného správního řízení pouze postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona.
57. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na poznámku pod čarou č. 8 na str. 10 návrhu a tvrdí, že jejím prostřednictvím napadl postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle kterékoliv zákonné výjimky, o kterou by mohl svůj postup opírat. Navrhovatel v ní konkrétně uvedl, že *„pro úplnost Navrhovatel dodává, že v případě Zakázky nejsou splněny podmínky ani pro uplatnění jiné výjimky dle ZZVZ, která by umožňovala zadat Zakázku mimo zadávací řízení. Dále má Navrhovatel za to, že v případě Zakázky není naplněn ani žádný ze zákonných důvodů, který by Zadavatele opravňoval k jejímu zadání v rámci jednacím řízení bez uveřejnění (JŘBU) bez účasti více dodavatelů“*.
58. Z citované poznámky pod čarou vyplývá, že se navrhovatel domníval, že by zadavatel nemohl veřejnou zakázku zadat mimo zadávací řízení ani na základě jiné zákonné výjimky, než podle které postupoval, a ani v jednacím řízení bez uveřejnění. K tomu předně uvádím, že toto konstatování navrhovatele se vztahuje k hypotetickému postupu zadavatele, kterým ve skutečnosti nepostupoval (viz bod 55 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Postup, kterým zadavatel nepostupuje či alespoň nepostupoval, však nemůže být předmětem přezkumu ze strany Úřadu. Dále uvádím, že dle § 251 odst. 1 zákona musí návrh mimo jiné obsahovat, v čem je spatřováno porušení zákona, a dle § 253 zákona musí obsahovat uvedení postupu, kterým zadavatel hodlá předmětné plnění pořídit. Odkazovaná poznámka pod čarou tyto náležitosti návrhu nesplňuje, neboť v ní navrhovatel nekonkretizoval, jaké jiné výjimky z postupu mimo zadávací řízení má na mysli, natož aby odůvodnil, proč by podle nich zadavatel nemohl postupovat. Z uvedených důvodů nemohla poznámka pod čarou č. 8 na str. 10 návrhu rozšířit předmět správního řízení tak, jak tvrdí navrhovatel.

59. Předmětem správního řízení tedy mohlo být a bylo pouze přezkoumání postupu zadavatele spočívajícího v zadávání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, který navrhovatel označil v návrhu, jenž zadavatel skutečně realizoval, a ve vztahu k němuž navrhovatel odůvodnil, proč ho považuje za nezákonný.
60. V této souvislosti ještě na okraj podotýkám, že i přesto, že Úřad přezkoumával pouze zákonnost uvedeného postupu, navrhovatel v rozkladu nenamítá, že Úřad opomněl vypořádat část návrhu, která by se týkala postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky na základě jiné zákonné výjimky než stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona. To navrhovatel začal tvrdit až poté, co zadavatel přezkoumávaný postup zrušil.

K žádosti, aby byl v tomto správním řízení posouzen postup zadavatele mimo zadávací řízení na základě „jiné výjimky“ ze zákona

61. Navrhovatel ve svých podáních zaslaných předsedovi Úřadu v průběhu řízení o rozkladu žádá, aby Úřad v tomto správním řízení posoudil postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě „jiné výjimky“ než podle § 29 písm. b) zákona. Této žádosti nelze vyhovět, a to z následujících důvodů.
62. V první řadě je třeba uvést, že tato žádost není konkrétní a odůvodněná, když z ní vůbec není patrné, jakým jiným postupem mimo zadávací řízení zadavatel veřejnou zakázku zadává, a proč se navrhovatel domnívá, že se jedná o postup, který je v rozporu se zákonem.
63. Jak bylo uvedeno v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0316/2019/VZ-23017/2019/541/OKo ze dne 20. 8. 2019, předmět tohoto správního řízení byl vymezen obsahem návrhu navrhovatele (rovněž viz body 53 a následující odůvodnění tohoto rozhodnutí), a v průběhu řízení o rozkladu ho již nelze rozšiřovat. Předmětem tohoto správního řízení tedy nebyl a již se ani nemůže stát přezkum postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě „jiné výjimky“ než podle § 29 písm. b) bodů 1 a 3 zákona.
64. Pokud bude mít navrhovatel konkrétní informace o tom, že zadavatel zadává veřejnou zakázku na základě „jiné výjimky“ než podle § 29 písm. b) bodů 1 a 3 zákona, a bude toho názoru, že se jedná o postup v rozporu se zákonem, musí nejdříve podat námitky podle § 241 zákona, a pokud jim zadavatel nevyhoví, návrh podle § 250 zákona. V této souvislosti podotýkám, že navrhovatel v námitkách ze dne 22. 7. 2019 nenamítal, že zadavatel zadává veřejnou zakázku jiným – konkrétním – způsobem než na základě výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona; konstatování obdobné tomu, co navrhovatel uvedl v poznámce pod čarou č. 8 na str. 10 návrhu (blíže viz body 57 a 58 odůvodnění tohoto rozhodnutí), nelze považovat za konkrétní a řádně odůvodněnou námitku.
65. Případně, pokud by zadavatel uzavřel smlouvu na předmět veřejné zakázky nebo jeho část, navrhovatel může za podmínek stanovených v § 254 zákona podat návrh na uložení zákazu jejího plnění. Navrhovatel již v této souvislosti podal podnět k zahájení řízení o přestupku z důvodu údajného uzavření smlouvy na část předmětu veřejné zakázky mezi zadavatelem a společností Pramacom. Tento podnět je Úřadem prověřován a navrhovatel bude o způsobu jeho vyřízení informován.

VII. K žádosti navrhovatele o předložení předběžných otázek SDEU a přerušení řízení

66. Navrhovatel v rozkladu žádá, abych dle čl. 267 SFEU předložil SDEU předběžné otázky vztahující se k některým jeho rozkladovým námitkám (blíže viz bod 21 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
67. Zadavatel dne 20. 1. 2020 rozhodl o zrušení postupu směřujícího k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení na základě výjimky dle § 29 písm. b) zákona, čímž odpadl předmět tohoto správního řízení. Z toho důvodu jsem dle § 257 písm. i) zákona správní řízení tímto rozhodnutím o rozkladu zastavil, aniž bych podrobil napadené rozhodnutí přezkumu podle § 89 odst. 2 správního řádu. Vzhledem k tomu, že jsem nepřezkoumával správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, bylo by bezpředmětné klást v této souvislosti předběžné otázky SDEU. Zejména je však třeba uvést, že navrhovatel nemá pravdu v tom, že patřím mezi subjekty, které jsou dle čl. 267 SFEU oprávněny pokládat SDEU předběžné otázky.
68. Podle čl. 267 SFEU má Soudní dvůr Evropské unie pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se a) výkladu Smluv, b) platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie. Vystane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce. Vystane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie. Vystane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, které se týká osoby ve vazbě, rozhodne Soudní dvůr Evropské unie v co nejkratší lhůtě.
69. Z čl. 267 SFEU vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce může podat pouze orgán členského státu v postavení „soudu“. V rozsudku sp. zn. C-396/14 ze dne 24. 5. 2016 k tomu SDEU uvádí, že *„podle ustálené judikatury pro posouzení toho, zda má předkládající orgán postavení ‚soudu‘, což je otázka, která je upravena výlučně unijním právem, přihlíží Soudní dvůr k souboru faktorů, například zda je takový orgán zřízen zákonem, zda se jedná o stálý orgán, zda má obligatorní jurisdikci, zda má řízení před ním kontradiktorní povahu, zda uvedený orgán aplikuje právní předpisy a zda je nezávislý (rozsudek ze dne 6. října 2015, Consorci Sanitari del Maresme C-203/14, EU:C:2015:664, bod 17 a citovaná judikatura)“*.
70. Aby příslušný orgán členského státu bylo možné považovat pro potřeby čl. 267 SFEU za „soud“, musí být mimo jiné nezávislý. V rozsudku sp. zn. C-222/13 ze dne 9. 10. 2014 k tomu SDEU uvedl, že *„[p]ojem ‚nezávislost‘, který je inherentní poslání rozhodovat jako soud, znamená především to, že dotyčný orgán má vlastnost třetí strany v poměru k orgánu, který přijal rozhodnutí, proti němuž byl podán opravný prostředek (rozsudek RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, bod 38 a citovaná judikatura)“*. SDEU dále ve stejném rozsudku uvedl, že *„proti rozhodnutí Teleklagenævnet lze podat opravný prostředek k obecnému soudu. V případě takové žaloby má Teleklagenævnet postavení žalované. Tato účast Teleklagenævnet na řízení, v němž je zpochybňováno její vlastní rozhodnutí, znamená, že při přijímání uvedeného rozhodnutí nemá Teleklagenævnet ve vztahu k zájmům, o něž se jedná, postavení třetí osoby a nevykazuje požadovanou nestrannost (v tomto smyslu viz rozsudek RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, bod 47). Tento systém opravných prostředků proti*

rozhodnutí Teleklagenævnet zdůrazňuje mimosoudní povahu rozhodnutí vydávaných tímto orgánem (obdobně viz usnesení MF 7, C-49/13, EU:C:2013:767, bod 19)“.

71. Předseda Úřadu není ve vztahu k Úřadu, jehož rozhodnutí bylo napadeno rozkladem, třetí stranou a proti rozhodnutí předsedy Úřadu lze podat žalobu ke správnímu soudu s tím, že v řízení u tohoto soudu má předseda Úřadu (resp. Úřad) postavení strany žalované. Ve světle výše citovaného rozsudku SDEU to znamená, že předseda Úřadu nemůže být pro potřeby čl. 267 SFEU považován za „soud“. Z toho důvodu není předseda Úřadu oprávněn podle čl. 267 SFEU pokládat žádosti SDEU o rozhodnutí o předběžné otázce.
72. Vzhledem k tomu, že jsem SDEU žádné předběžné otázky nepředložil, nebyl ani důvod vyhovět žádosti navrhovatele, abych správní řízení přerušil do doby, než o nich bude ze strany SDEU rozhodnuto.

VIII. Závěr

73. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020 zrušil postup směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení podle obecné výjimky stanovené v § 29 písm. b) bodech 1 a 3 zákona, dospěl jsem k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení. Proto jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7
Mgr. Martin Kramář, LL. M., advokát, Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy